

Lykken er et blått kjøkken

Kjøkkenet er husets hjerte. Mormors gamle bord er familiens samlingspunkt.

Da Mariann flyttet inn i mannens barndomshjem i Vingelen i Hedmark, gjorde hun stedet også til sitt ved å bruke arvemøbler etter bestemoren.

TEKST: Kathrine Sørgård
FOTO: Per Erik Jæger og Kathrine Sørgård

HEDMARK – Et interiør er godt for meg når det består av en blanding av nytt og historie. Hos oss har det meste en historie, sier Mariann Totlund smilende.

Hun har vært i åkeren og hentet grønnkål. Bladene masserer hun med olje og sprøsteker i ovnen på lav temperatur.

– Det er den beste snacksen, garanterer hun.

At hun lar seg inspirere på kjøkkenet forstår vi godt.

Kanskje er det den herlige blåfargen som lokker frem hennes kreative innfall? Å nærmest bli omfavnet av glødende blått fra gamle tømmervegger, jo, det er en god følelse. Herligheten var langt fra planlagt, alt det blå var et spontant innfall.

– Inspirasjonen var fargen på den gamle tømmerveggen. Den kom frem under rivningen av det gamle kjøkkenet. Å finne den riktige nyansen, derimot, det tok tid, forteller

Mariann, som endte opp med å ta med seg en bit av en tømmerstokk til malingsbutikken.

SAMLES RUNDT BORDET

Hovedmålet var likevel å lage et oversiktlig og praktisk kjøkken, som brukes flittig. Denne dagen koker svigermor Inger Aasgaard torsk med rømme-grøt til, som er en klassisk tradisjonsrett i flere fjellbygder.

– Selv er jeg oppvokst med et knøttlite kjøkken med kun én stikkontakt. Jeg ønsket meg

Godfølelsen kommer når Mariann finner roen i skuvsengen på kjøkkenet. Skapet har alltid vært på gården. Det blå bildet er Marianns beste feilkjøp, kjøpt på Cuba. Det kom til sin rett her.

Pent, og praktisk. Estetikk og funksjon følger hverandre som hånd i hanske på gården. Mariann vokste opp med et lite kjøkken, så hun setter pris på armslaget. Hyllen har vært på gården siden den ble bygd i 1919. Kjøkkeninnredningen Lidingør er fra Ikea.

derfor et kjøkken som hadde godt med plass, og vi satte inn en ekstra lang benkeplate. Det er blitt et rom det er godt å være i, der gammelt er blandet med nytt, samtidig som det er et funksjonelt rom hvor hverdagen fungerer, sier Mariann med et smil.

Midt i rommet står et vakker, rundt bord. En annen fasong på et kjøkkenbord er utenkelig for Mariann. Det er så godt å samle seg rundt. Vakkert er bordet også blitt →

MARIANNS TIPS

- Bygg bokhyller i gamle døråpninger som ikke lenger skal brukes.
- Bytt skjerm på lamper med noe eget. Selv har Mariann laget skjerm av Norgesglass.
- Gamle Norgesglass i ulike størrelser passer bra som oppbevaring i åpne hyller.

Tenk, disse nydelige tømmerveggene dukket opp bak lag med merkelige plater. Blåfargen er tilnærmet den originale, og fremhever det vakre urverket som ble kjøpt av Grim Jardars bestefar på auksjon. Fargen heter Dueblå/Jotun.

Selv om Mariann har en hang til gamle ting, var hun kompromissløs på at kjøkkenet skulle være nytt og funksjonelt. Bordet og stolene er snekret av brødrene til Marianns oldemor. Flisene er fra Far-far.

med tiden, spesielt fordi det har tilhørt hennes bestemor, og hun er selv vokst opp ved bordet.

– Når vi kjenner historien til et møbel, er det som om omrisset blir vakrere, ikke sant? Med historie som vi både kan ta og føle på, sier hun ettertenksomt.

Det er i grunnen på kjøkkenet det skjer. Og fra kjøkkenbenken kan Mariann og husbonden Grim Jardar se utover et velholdt kulturlandskap.

– Vi er omringet av fjell og skog med langstrakte jorder rundt huset. Utenfor har vi grønnsakhage, jordbæråker,

rabarbra og bærbusker. Selv er jeg oppvokst på en gård på Kvikne med utsikt og luft rundt meg. Så jeg var heldig med valg av gubbe – jeg fikk en flott utsikt med på kjøpet, sier en lattermild Mariann.

GODFØLELSEN

Ute kan ungene leke fritt og være med på livet på gården, og springe ned til aktive beste-foreldre like nedi bakken når de vil.

– Godfølelsen kommer når vi sitter rundt kjøkkenbordet og det er fyr på peisen. Med god mat med hjemmelaget øl, eller bare med en kaffekopp.

Mariann og Grim Jardar, som er fjerde generasjons gårdbrukere, driver et småbruk med melkeproduksjon, og har plass til 16 kyr. Barna lærer tidlig å hjelpe til.

Torsk med rømmegrøt til er en klassisk tradisjonsrett i flere norske fjellbygder.

Gamle gjenstander vekker minner. Karaffelen er en bryllupsgave.

Bestemors møbler har fått et nytt liv, og brukes flittig. Veggklokken har fulgt med gården. Veggfargen heter Hvitlin og er fra Jotun.

Når vi kjenner historien til et møbel, er det som om omrisset blir vakrere.

Stuen er holdt i duse farger så Grim Jardars arvemøbler får skinne. Skapet er laget på en snekkerskole av hans oldefar, Lars Aasgaard. Fargen på listverket er original. Sofaen Karlstad er fra Ikea.

I stuen henger også en gammel vugge, der minstemann får sovne til rolige lyder i trygge omgivelser.

Stuen er dus i fargene, mens soverommene er oppkvikkende. Det blå er en rød tråd. Fargen heter Sjøsmaragd/Jotun.

Serviset er til å miste pusten av for den som har sans for gammelt porselen. Kaffekvernen har nok gledet mange her på gården.

Stabburet er blitt flyttet rundt seks ganger, og kom til slutt til gården i 1919. Siden er det blitt flyttet to ganger til på tunet. Herligheten er fra 1771. På døren står det skrevet: Nils Estensen og Anne Ivarsdotter.

Godfølelsen kommer når vi sitter rundt kjøkkenbordet og det er fyr på peisen.

Inger Aasgaard er, som svigerdatteren Mariann, giftet inn på gården. Hun lærte seg likevel å lage tradisjonskost fra fjellbygda Vingelen.

Når jeg ligger i skuvsengen og ser barna leke på gulvet, da er livet godt.

Også i stuen er det kjøkkenstemning. Bordet er et stort og feiende flott, gammelt kjøkkenbord.

– Her sitter jeg og syr, tradisjonen tro, for det har generasjoner gjort før meg, forklarer hun.

I stuen har skapene og kisten fått være med videre. De har Grim Jardar vokst opp

med. Listene har fått beholde sin originale farge, ellers har alt fått smake malerkosten.

– Vi skal trives her hjemme, det er viktigere enn å følge trendene. I stuen har vi brukt litt mer nøytrale farger for å la de gamle tingene skinne. På soverommene, derimot, har vi brukt mer farge. Det eneste vi savner, er en krystallysekrone over kjøkkenbordet og en verandadør rett ut på plattingen fra stuen. •